

niedziela, 24.08.2025

NIEDZIELNE spotkanie ze SŁOWEM BOŻYM, (24.08.2025).

### **CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO CZERPAĆ Z JEGO MOCY. (24.08.2025)**

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

List do Hebrajczyków 12, 5-7. 11-13

Bracia: zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza. Bo kogo miłuje Pan, tego karze, chłoscze zaś każdego, którego za syna przyjmuje. Trwajcież w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakież to bowiem syn, którego by ojciec nie karmił? Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości. Dlatego wyprostujcie opadłe ręce i osłabłe kolana! Proście czyścić ślady nogami, aby kto chromy nie zbłądził, ale był raczej uzdrowiony.

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

Patrz przed siebie, nie opuszczaj głowy i nie pozwól, by twoje ręce i kolana stały się symbolem zniechęcenia. Bóg jest z tobą. Widzi twój trud, staranie, twoje potknięcia i zmagania, twoje radości i sukcesy. On wie, że czasem się męczysz, że masz ochotę usiąść przy drodze i przestać iść. Ale to właśnie wtedy mówi do ciebie: „Odpocznij a potem wyprostuj się. Podnieś wzrok. Idziemy dalej. Jestem z tobą.”

Twoje życie jest drogą, po której ktoś może iść tuż za tobą. Twoje ślady nie są obojętne – jeśli będą krzywe, ktoś, kto jest słabszy, może się potknąć; jeśli będą proste, ktoś może dzięki tobie odnaleźć drogę i odzyskać siły. Żyjesz nie tylko dla siebie. Twój sposób mówienia, reagowania, radzenia sobie w trudnościach jest świadectwem tego, kim jest Bóg i kim ty jesteś jako Jego dziecko.

Twoja godność nie zależy od tego, co mówią inni ani od tego, czy właśnie wygrasz czy przegrywasz w oczach świata. Ona wypływa z faktu, że należysz do Niego. Kiedy idziesz wyprostowany, gdy twoje kroki są pewne, pokazujesz, że wierzysz w Jego obietnicę i w Jego obecność. A wtedy ci, którzy są „chromi” – może w wierze, może w nadziei – widzą w tobie dowód, że można się podnieść i iść dalej.

Dlatego prostuj dziś swoje ścieżki. Żyj tak, by twoje życie było zaproszeniem do ufności. Nie musisz mieć wszystkiego pod kontrolą – wystarczy, że będziesz szedł blisko Jezusa. On wie, która droga jest optymalną dla ciebie.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

uwielbienia. Możesz modlić się tak: Panie Jezu, podnieś moje ręce i umocnij moje kolana, gdy słabnę. Naucz mnie iść prostą drogą, abym nie gubił się i nie gubił innych. Daj, by moje życie było czytelnym znakiem Twojej miłości, aby ci, którzy są słabi, mogli dzięki moim krokom znaleźć nadzieję i uzdrowienie w Tobie. Spraw, abym pamiętał, że jestem Twoim dzieckiem i że moja godność płynie z tego, że należę do Ciebie. Amen.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie) Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego?

Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?